



ON DEMANDO A L'EMPRESA SI ESTIC TELETREBALLANT?

L'auge del teletreball ha transformat el paradigma laboral, però també ha generat nous reptes processals. Una de les qüestions més rellevants és determinar quin Jutjat Social és competent per conèixer d'una demanda, especialment quan la persona treballadora presta serveis des d'un domicili situat en una província diferent a la de la seu de l'empresa.

Una recent sentència del Ple de la Sala Quarta del Tribunal Suprem – **STS n° 365/2025, de 24 d'abril (rec. 1219/2024)** - pretén posar fi a aquesta inseguretats, establint un criteri clar que les empreses i els professionals del dret han de conèixer.

El cas que resol el Tribunal Suprem és un exemple perfecte de la problemàtica, doncs trobem un treballador que presta serveis en modalitat de teletreball al 100% des del seu domicili a Madrid, tota vegada que l'Empresa té la seva seu social a Las Palmas de Gran Canaria i, per la seva part, el contracte especifica que el centre de treball es troba a Las Palmas. Tot un garbuix.

Després de ser acomiadat, el treballador presentava la demanda a Madrid. Per la seva part, l'empresa impugnava la competència territorial, argumentant que la demanda s'hauria d'haver presentat a Las Palmas, basant-se en la Disposició Addicional 3a de la Llei 19/2021 de 9 de juliol, de Treball a Distància (LTD). L'argument central de l'empresa es basava en la DA 3a de la LTD, que regula el domicili a efectes de considerar l' "Autoritat Laboral competent". Segons aquesta norma, el domicili seria el que figura al contracte de treball o, si no n'hi ha, el de l'empresa. No obstant això, el Tribunal Suprem desmunta aquest argument amb una **distinció crucial**: mentre que el terme d' "Autoritat Laboral" fa referència a òrgans administratius (com la Inspecció de Treball), no jurisdiccionals; el concepte "Autoritat Judicial" es refereix als jutjats i tribunals que resolen litigis.

Tota vegada que la LTD no conté cap norma específica sobre la competència dels jutjats, cal remetre's al contingut de la norma processal, la norma aplicable és la llei



específica: la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social (LRJS). I què hi diu el Tribunal Suprem?

La competència territorial en casos de teletreball es regeix per l'article 10.1 de la LRJS. Aquesta norma atorga al demandant la facultat d'escollir, i cal diferenciar en tot cas dos supòsits que veurem que són força corrents entre les relacions laborals d'avui dia:

- a) **Teletreball Pur (100% de la jornada a distància):** Quan la prestació de serveis es realitza íntegrament a distància des del domicili del treballador, s'aplica el paràgraf primer de l'article 10.1 LRJS (*"Con carácter general será juzgado competente el del lugar de prestación de los servicios o el del domicilio del demandado, a elección del demandante"*). En conseqüència, el demandant pot triar entre presentar la demanda, bé al Jutjat Social del lloc de prestació de serveis (és a dir, el domicili del treballador), o bé al Jutjat Social del domicili del demandat (la seu de l'empresa).

- b) **Teletreball Mixt (part de la jornada a distància, i part presencial):** Si el treball es desenvolupa en un model híbrid (per exemple, uns dies a casa i altres a l'oficina) i aquests llocs es troben en diferents circumscripcions territorials, s'aplica el paràgraf segon de l'article 10.1 LRJS (*"Si los servicios se prestaran en lugares de distintas circunscripciones territoriales, el trabajador podrá elegir entre aquél de ellos en que tenga su domicilio, el del contrato, si hallándose en él el demandado pudiera ser citado, o el del domicilio del demandado."*). En aquest cas, el demandant té encara una opció addicional doncs, a més dels llocs anteriors, al Jutjat Social del lloc on es va signar el contracte, sempre que el demandat hi pugui ser citat.

Aquesta doctrina del Tribunal Suprem té conseqüències directes per a les empreses que contracten personal a distància, doncs caldrà ser ben conscient que, en casos de teletreball pur, haurà d'assumir la possibilitat de litigar als jutjats del domicili del treballador, encara que no hi tingui cap altra connexió.



FERNANDEZADVOCATS

Cal tenir en compte també la invalidesa dels pactes de submissió, ja que les regles de competència territorial en l'àmbit social són de dret necessari i no estan a disposició de les parts, de manera que clàusules que ho pretenguin alterar poden convertir-se en “paper mullat”.

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.*

Per més informació, contacti amb info@fernandezadvocats.es